

Ministerieel besluit houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van als monument te beschermen Hof te Groene Walle te De Pinte

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, 4 december 2009, 6 juli 2010 en 7 juli 2010;

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009:

Wegens de historische waarde:

- als monument:

Hof te Groene Walle met inbegrip van de hagen, moestuin, rest van boomgaard, weilanden en knotwilgenrijen, akker met elzenhoutkant zoals afgebakend op bijgevoegd plan, gelegen te

De Pinte (De Pinte), Kunstschildersweg 5;

bekend ten kadaster:

De Pinte, 1e afdeling, sectie B, perceelnummers 445Y3, 446C, 448D, 449E.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het uitzonderlijke karakter van volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

Historische waarde: en meer bepaald de architectuurhistorische en cultuurhistorische waarde :

Het Hof te Groene Walle is als voormalige site met walgracht, minstens opklimmend tot de 17de eeuw, illustratief voor de vroege occupatiegeschiedenis van de streek. De aanwezigheid van een ambachtelijk stokerij in de 19de eeuw wijst op een belangrijke nevenactiviteit van het boerenbedrijf en het belang van de hoeve in deze periode.

De site is nog duidelijk herkenbaar als klein landbouwbedrijf met alle toebehoren van de traditionele hoevebouw, witgekalkte gebouwen op gepikte plint onder rode pannen zadeldaken, het ijzeren toegangshek, begraasd binnenerf, omhaagde moestuin en boomgaard en omringende weilanden met knotwilgenrijen.

Architectuurhistorisch is de hoeve representatief voor het semigesloten hoevetype, dat in de loop van de 19de eeuw evolueerde uit de traditionele open hoeven met losstaande bestanddelen geschikt op een binnenerf.

Het vrijstaande boerenhuis is een typisch langgestrekt gebouw dat zijn bouwgeschiedenis nog duidelijk laat aflezen, onder meer in de zijtopgevels met aandak en sporen van vlechtingen, de erfgevel met 18de-eeuwse omlijste vensters en geprofileerde daklijst en de twee bouwlagen hoge 19de-eeuwse uitbreiding. De indeling binnenshuis is nog traditioneel met een centrale gang, links en rechts geflankeerd door kamers en twee opkamers boven de gewelfde kelders aan de achterzijde en ruime achterkeukens. Het interieur met een aantal bewaarde authentieke elementen als de grote haard met "Leuvense stoof" en bordenlijst in de woonkamer, de haard met twee bakovens in de achterkeuken, natuurstenen en rode tegelvloeren, verscholen balklagen en originele opgeklampte deuren met hengsels en ijzeren beslag. Getuigt nog van de authentieke landelijke leefwereld van weleer.

De witgekalkte bedrijfsgebouwen vormen historisch en functioneel een eenheid met het boeren erf. Vooral de schuur is een typologisch interessant voorbeeld van een dwarsschuur met vrij goed bewaard ankerbalkgebint met twee stijlen, pennen en telmerken.

De aanwezigheid van een representatief gebouwenbestand dat in kern vermoedelijk nog teruggaat tot de 17de eeuw en de bijhorende erfgoedcomponenten als de moestuin en boomgaard met deels geschoren haag, weilanden met knotwilgenrijen en een akker met elzenhoutkant geven het complex een uitzonderlijke ensemblewaarde.

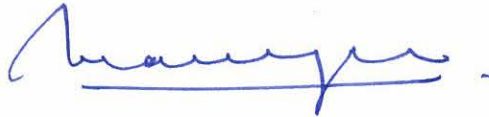
Het Hof te Groene Walle en aansluitende percelen die nog vanuit de boerderij worden beweide en verbouwd, vormen een uniek, samenhangend relict van het traditionele agrarische gebruik in deze regio, met name het Scheldeveld. Naar de architecturale en bouwhistorische waarde van de boerderijgebouwen op zich, is er de landschappelijke (cultuurhistorische, esthetische en natuurwetenschappelijke) waarde. Deze bestaat voornamelijk uit de samenhang van de bedrijfszetel met een staalkaart aan traditionele bodemgebruiksvormen : erf en hoogstamboomgaard met geschoren haag, grasland (weiland en hooiland) met knotwilgenrijen en akker met elzenhoutkant

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006, 5 juni 2009 en 4 december 2009 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994, 22 augustus 2006, 18 september 2009 en 11 januari 2010).

Brussel, 20-12-2010

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS